

Piatok 14.3. 2014 Choroby a únava

Nikdy by som si nemyslela, že zmena klímy môže dostať celú rodinu do kolien. Po návrate z Kanárskych ochorel hneď tato. V piatok sa pripojil Arlan. Milla v sobotu začala horúčkovať a mne išlo od nedele roztrhnúť hlavu. Arlan sa spamätal ako prvý a Millu som nechala celý týždeň doma. Po 5 dňoch je dnes konečne bez horúčky, čo dosahovala konštantne 40 stupňov. Už som nevedela, ako pomôcť. Nakoniec som zistila, že bola spôsobená aftami, ktorých má plnú pusku. Musí ju to ukrutne bolieť. Tak mám motto: „*Afty prejdú cca do 10 dní. Tak isto ako aj prechladnutie. Potom bude dobre.*“ Tak, máme 4 dni za sebou. Už iba 6. No, aj tak, keď si predstavím, že je vonku takmer 20 stupňov (konečne) a my sme boli celý týždeň zavretí doma.... Chudák Shrimpie, tak som s ním bola včera aspoň na balkóne.

Tento týždeň nás prekvapila správa zo Slovenska. V podstate bol už tato naladený na sťahovanie po Gweninom narodení. Ja som v kontakte s materskými škôlkami, kam by sme mohli dať Millu, s riaditeľkou ZUŠ kvôli husliam a našla som aktivity, čo by som mohla robiť s Arlanom. Dokonca aj stránku s babysittingom som našla a vykalkulovala, že by som mohla 1 ráno v týždni mať 2-3 hodky pre seba a niekto by postrážil Gwen. A potom napísali Slavynovi, že mu nemôžu garantovať požadovaný plat, ale sa bude musieť navrátiť k tomu, aký mal, keď Slovensko opúšťal. Haha, prišlo mi to až smiešne. Tým pádom by padla škôlka, ale možno by sme ešte dostali hypotéku na väčší byt...môžno. Netuším, ako by nás posudzovali, keď budeme 5 a robiť bude iba tato.

Tak sa tato otriasol a ja som našla niekoľko inzerátov na 60-70m² bytík v St. Germain en Laye do 1500 Euro. Prežili by sme. Síce by sme deťom nedali viacero súkromnú anglickú škôlku, ale prežili by sme a ustáli z 1 výplaty. Francúzsky by sa asi držali za hlavu, keďže doma neostávajú. Jediná vec, čo by bola asi ťažká je, že by sme si nemohli dovoliť žiadnu pomoc, takže by som nemala nikdy voľno od detí...hm, tak to by sme museli nejako vymyslieť.

Celé sa mi to mele v hlave. Tato sa do budúceho týždňa musí rozhodnúť. Viem, že to nemá ľahké. Chápem, že je sklamaný. Aj keď ostaneme tu vo Francúzsku, nikdy nebude docenený, nech je akokoľvek dobrý. Plat sa tu jednoducho odvíja od ukončenej univerzity. Aby ho mal v priemere, musel by mať dokončenú jednu z tých polytechnických v Paríži. A to ho znechucuje.... prekážky systému. Uvidíme. Pár dní a všetko sa vyrieši. Vďaka Bože za pokoj.

Pondelok 24.3. 2014 Philippe CLÈRE

„*Na nedeľu poobede sme pozvaní k známemu zo šachu,*“ zahlásil tato. Mal to byť starý pán, ktorý si ho obľúbil a vždy si dobre pokecajú. Býva neďaleko vo Le Vesinet, v rodinnom dome. Aj keď bolo trochu chladno, uvítala som výlet do niekoho záhrady. Upiekla som bábovku a Milla pripravila plnú tašku darčiekov. Nakreslila mu obrázky. Starý bielovlasý pán nás čakal pri bráne s hrablami v ruke. Okolo pobehoval krémový labrador. Decká skoro od radosti zdemolovali auto. Vystúpili sme pri mierne zanedbanom honosnom sídle. Nie, nebýval tam. Pozemok mal 3 domy, jeho bol skrytý za hustým bambusovým porastom. V podstate ani nebol jeho. Minulé leto sa v kaviarni zoznámil s mladým mužom, ktorému padol do oka a ten ho poprosil, či by sa mu nestaral o dom po rodičoch, lebo šiel stavať hotel do Rumunska... Vyvalila som oči na ukacaného penzistu. A tak sa mu stará o dom a záhradu. Neplatí žiadne nájomné.

Už po pár vetách som odhadla, že ide o snívajúceho a optimistického dobrodruha. Rozvedený, lebo žena ho nechala pre bohatého, sa živý, alebo baví, písaním kníh. Philippe CLÈRE. Predáva ich na stanici metra a RER, v kaviarňach a na šachových turnajoch. Denne si vedie štatistiky koľko predal a dôkladne plánuje koľko by mal predať z jednotlivých mesiacoch. Ani si to neviem predstaviť. S láskou nám prezentoval svoje diela, väčšinou útle knižočky, čo napísal za pár dní. Ako sám povedal, často píše ručne niekoľko „zábavných“ kníh naraz. Ani som si to nevedela predstaviť. Hneď si ma posadil vedľa seba a cibulovým dychom povedal: „*Čítaj nahlas.*“ Márnosť, skoro som odpadla. Nemala som náladu ani na cibuľu ani na lúštenie kostrbatého písma. Po pár stranách som bola stratená. Jednak to nebolo zábavné, a dokonca ani

zaujímavé. Reflexie o pozeraní sa na hviezdy a počúvaní hudby, s čudným názvom knihy. Alebo o analýze šachovej partie, pri ktorej má jej hráč úžasné „vtipné“ postrehy. Jeho najobľúbenejším šachistom je Paul Morphy. Netuším, kto to je, no po návšteve sa mi to meno vrylo hlboko do mysle. To je jasné. Ale pán sa hrozne bavil, zdôrazňujúc, že človek musí ostať optimistom. Milla medzitým úpenlivo kreslila, alebo trieskala do starého piana. Arlan ničil psa.



Asi po pol hodine som to vzdala a odložila rukopis, aby ho majiteľ vopchal do obálky, čo mala odísť na prepis k nejakej pani. Za tie roky ho už pozná a vie rozlúštiť takmer všetko. Dokonca opravuje aj chyby, ako poznamenal. Sršalo z neho nadšenie a hrdosť a ja som si uvedomovala, že toto je Francúz so všetkým, čo má mať. Hrdý, sebavedomý a presvedčený o svojej dokonalosti. Zvedavý, urozprávaný a neochotný pripustiť zub času. A napriek nezmyslom, bol spokojný so svojim životom a prežívaním, obklopujú sa priateľmi, aby vytlačil samotu jesene zo svojho života. Detaily, ako prežije, keď sa majiteľ vráti a nebude ho potrebovať, kde bude žiť...s tými sa vôbec netrápi.

Lúčili sme sa s „do skorého videnia“ a pán ma šiel na kúsok odprevadiť. Ponáhlal sa do šachového klubu. Ja som mierila domov pešo, kým tato zobral deti. Mala som hodinu na rozmýšľanie o čipernom mužovi. Jeho živote, postojoch a bezstarostnosti....takej lákavej.

Večer nachádzam na internete ponuku jeho kníh. A čo keď bude slnko štrajkovať? Jeden z jeho titulov. Poslednú stranu obsadila myšlienka: *l'importance de l'écriture dans la recherche de soi-même, recherche qui ne peut aboutir sans l'existence des autres.* – *Dôležitosť písania pri skúmaní seba samého, zisťuje, že sa nemôže uskutočniť bez existencie ostatných.* Presne tak mi príde. Člove, čo potrebuje okolo seba ostatných a nedokáže byť sám.

Ešte pár hodín a bude to čierne na bielom. Slavi má posledný rozhovor so svojou súčasťou šéfkou. Ale je už v podstate rozhodnutý. Minulý týždeň sa podarilo zvýšiť jeho „zamrznutý slovenský“ plat. Francúzi sa bránili zubami-nechtami, ale nakoniec uznali, že dať ten istý plat ako, keď pred 4 rokmi prechádzal na francúzsku zmluvu, by nebolo motivujúce pre nikoho. Takto by sme mali byť schopní zaplatiť výdavky na 5-člennú rodinu a aj deťom súkromnú škôlku. Všetky štátne v Stupave sú beznádejne obsadené. Uvidíme, ako tato ustojí ponuku, čo mu Emanuelle pripravuje – Fínsko.

Dnes ráno som absolvovala 2. veľké sono s Gwen. Bola stočená do malej guľky a nechcela sa pohnúť ani za svet. Predpokladám, že si užívala bábovku z raňajok, tak jej šťuchanie od gynekologičky bolo úplne ukradnuté. S váhou 491 gr zodpovedá priemeru. Všetko mala tak ako mala mať. A na chvíľu si i zivila a otvorila chutnú pusinku.

Pondelok 31.3. 2014 Párty

Milla sa už nevedela dočkať. Všetko bolo pripravené. Tato vyzdobil obývačku. Pripravila som nástroje na masky, čo mali dievčatá vyrábať. Samozrejme, že boli motýle, s kopou bliskáčov, ružového peria.....a.... v noci som makala ako fredka na torte. Oslávkyňa si vybrala Elzu, z rozprávky, na ktorú ju do kina zobrala na Vianoce auntie. Bola to fuška, no, myslím, že som splnila očakávania. Jednoduchý bábovkový korpus som ochutila mrazenými malinami. Upekla v plechovej miske v tvare zvonca, naplnila vanilkovým krémom a poliala čokoládou, čo som predtým zafarbila namodro. Smiali sme sa s tatom, že tak, ako chodia francúzi všade neskoro, tak tak, priniesli svoje deti na minútu presne. A nik neprišiel to svoje vyzdvihnúť skôr, ako bol dohodnutý čas. Ani som nevedela, že 6 malých dievčat môže spraviť toľko kriku. Ale pekne

poslúchali, vyrábali masky. Neskôr kreslili, hrali sa s plastelínou a samozrejme, že šantili po celom byte. Arlan zázračne prespal takmer celú šou. A keď sa zobudil, dievčatá pomaly odchádzali, ale aj to stačilo, aby si pár razy poreval.

Párty odreagovanie nám padlo obom vhod. Tato bol po týždni úplne vycucnutý. Kvôli rozhodnutiu pár nocí prebdel, no, nakoniec sa v piatok rozhodol. Ponuka do Fínska bola neskutočne lákavá. Rodinný dom, škôlky francúzske a anglické preplatené firmou, dobré platobné podmienky.

Dokonca aj podpora pre doprevádzajúceho partnera a mnoho iných sociálnych výhod, spojených s vysokým štandardom života

a aktivitami pre matky s deťmi však neprevážili risk spojený s presťahovaním sa. Zákazník sa môže hocikedy rozhodnúť nepokračovať v projekte a mohol by nás poslať domov... Ale kam? Čo by bol náš domov? Kam by sme sa vrátili? Do Francúzska. Tak sa Slavi rozhodol zobrať Slovensko. Vidno síce, že to musí stráviť. Myslím však, že je to dobré riešenie. Má možnosť rozbehnúť firmu do vysokých obrátok a možno ho to bude baviť. A kto vie...o pár rokov sa môže naskytnúť nejaká podobná ponuka...



A tak sa pomaly pripravujeme na odchod. Stále neviem, kde budem rodiť, lebo netušíme, či nám firma poskytne preplatenie ubytovania na júl a august. Milla naďalej balí tašky. 1x za týždeň ich povykladám, aby mala na ďalší týždeň čo robiť. Do Stupavy sa teší.

Pondelok 14.4. 2014 Arlan má 2 roky...

Pamätám sa, ako som mu pripravovala tortu minulý rok. Loď. Veľmi sa o ňu nezaujímal a neochutnal taktiež. Tento rok? Miluje chrobáky, lienky, slimáky. Tak ich dostal aj na torte. Najviac sa mu však páčilo sfukovanie sviečok. Zapaľovala som ich aspoň desať krát. Dokonca mu aj chutila. Milla mu z nej zjedla lienku. Ani sa nenazdám a budem pripravovať tortu aj pre Gwen...mám pocit, že to letí neskutočnou rýchlosťou. Už mám len 3 mesiace, aby som si užila čas s Arliem bábätkom. Potom už bude veľký chlapec.

So Shrimpiem sa v jeho 2 rokoch dá už aj porozrávať. V sobotu večer ma prekvapil pri ukladaní do postele. V to ráno sa zobudil s doštipanou tvárou. Komár ho asi riadne pootravoval a ako obvykle mu štipance spuchli. Pri ukladaní mu vravím: „Ale ťa riadne ten komár (moskito) doštipal.“



A: „Kito, spinning head (točí rukou nad hlavou). Biting. Go away (zaháňa sa)!“

Vypúlila som oči, lebo moje dieťa mi práve komunikovalo, že komár sa mu točil okolo hlavy. Hrýzol. A on sa ho snažil odplašiť tým, že mu kričal, aby šiel preč. Taký malý človek, a pochopil, čo som mu povedala o niečom, čo sa volá moskito a v živote to nevidel. Pochválila som ho a ponúkla mu prestrihnutý cumel'. Prijal ho. Už 3. deň neprotestuje, keď dostane svoj „yammy“ s dierou, ako ho volá. Rozhodla som sa, že sa ho zbavíme, tak som spravila 1 zástrih. Asi budem musieť dieru zväčšiť, aby mu vadila.

Piatok 25.4. 2014 Babi, dede abesníme sa



Hneď po príchode starých rodičov, sme si dali výlet do Normandie. Deti išli oči nechať na farebných šarkanoch, ktorých bola dlhá piesková pláž plná. Práve končila medzinárodná súťaž púšťania šarkanov a my sme vystihli aj pekný slnečný deň bez dažďa. Prehrali sme sa na pláži všetci. Či už stavaním pieskových hradov, naháňaním sa, alebo len tak prechádzkami po spenitých vlnách na mokrom piesku.

Arlie papagáj opakuje teraz všetko už aj po slovensky. Kričí, spieva, odpovedá. Posledné



Už týždeň si užívame prítomnosť babi a dedeho. Milla sa nevedela dočkať. Arlan bol na začiatku rezervovaný, no, po 2 dňoch už dedemu skákal po bruchu a vôbec mu nevadilo, ak ho ukladala večer do postele babi. Som rada, že sú tu. Nespím ráno síce dlhšie, ani si cez deň nevyložím nohy hore na stôl a nečítam knihu....ale, stihla som poupratovať skrine, vytriediť veci, povyhadzovať zbytočnosti a poprat' veci do pôrodnice. Dokonca sme si na Veľkonočný pondelok dali celodenné rande s parížom. Asi posledný raz, minimálne pre mňa. Po príchode vybalili 15 kilový kufor, čo bol plný vecí a jedla pre nás. Od klobások, cez bryndzu, hruškovicu až po Borkinu kokosovú roládu.



týždne nastal zlom aj v jeho výbuchoch hnevu. Dá sa s ním jednoduchšie dohodnúť a výbuch stlmiť ešte v jeho začiatkoch. Vie povedať, čo chce, alebo, čo sa mu nepáči. Tak je menej nervozity. Doslova nás šokoval pri strihaní. Jeho háro rastie rýchlo a s príchodom leta a jeho zvykom siahať si pri jedení do vlasov, bol zásah nevyhnutný. Tato ho posadil do jedálenskej stoličky, pustil mu rozprávku a vysvetlil mu, že bude pekný, keď ho babi ostriha mašinkou. Na počudovanie neplakal, držal. Wow... už veľký chlap.

I Milla sa mi zdá byť zmenená...jednoduchšia. Viacej spolupracuje a menej trucuje. Príjemné obdobie života. Do toho sa ozýva Gwen svojim pravidelným kopaním. Končíme 28. týždeň. Ešte nejakých najmenej 10 a je tu, s celou svojou výbavou, potrebami a závislosťou. Teším sa na ňu. Teším sa, keď bude zavesená na mne v nosiči. Keď budem cítiť jej vôňu, hladkať ju a deliť sa o ňu s deťmi. Milla je už pripravená. Uvidíme, ako Arlan. Reaguje na vysvetľovanie „baby in mommy's belly“. Vysvetlila som mu to na morskom koníkovi.

Babi a dede sa stali rýchlo súčasťou denných rituálov. Chýba im síce zhon toho ich každodenného života, ale aspoň si oddýchnu od všedného dňa. Boli úplne v šoku z Millinho nájdeneho apetítu. Vitamínový sirup so železom robí zázraky a spolu s ním sa chodí lepšie na záchod a dni sú pokojnejšie.



ale dalo sa mu vysvetliť, že lekárka ho iba vyšetrí a neublíži mu. Na konci jej dokonca povedal *Au revoir*. Za úlohu sme dostali na mesiac vysadiť celé vajíčko. Ak sa stav pokožky nezmení, máme ho znovu zaradiť do jedálnečky a netrapiť sa alergiou. Potom to bude iba neidentifikovateľný atopický egzém, z ktorého pravdepodobne veľmi rýchlo vyrastie. Dúfam, lebo pripraviť dnešné zemiakové placky bez vajec nebola najjednoduchšia úloha.



Dedo už nemusí napomínať pri stole, aby jedla. Dnes prekvapila pri obede, kedy zvládla i zemiakové placky.

Pri včerajšej návšteve detskej lekárky ju pochválila i tá. Milla v 5-tich rokoch váži 17 kg a narástla na 111 cm. Je na seba hrdá. Že narástla vidím i na oblečení, ktoré sa nejako scvrklo. Mnoho z vecí putovalo do krabice s označením GWEN. Arlan má po dovŕšení 2. roku 13 kg a 87 cm. Pediatričku prekvapil svojou slovnou zásobou, znalosťou farieb a väčšou schopnosťou sa upokojiť pri vyšetrovaní. Už sme neriešili záchvaty revu. Sem-tam zaplakal,

